

இனிமையான குழந்தைகளே! உங்களது இந்த பல்கலைக்கழகம் மிகவும் அதிசயமானது, இதில் கெட்டதை சீர்திருத்தக் கூடிய போலாநாத் தந்தை ஆசிரியராகி உங்களுக்கு கற்பிக்கின்றார்.

கேள்வி: இந்த கடைசி நேரத்தில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அனைவருக்கும் எந்த லட்சியத்தைக் கொடுக்கின்றீர்கள்?

பதில்: ஹே, ஆத்மாக்களே! இப்பொழுது பாவனமாகுங்கள், பாவனமாகாமல் திரும்பிச் செல்ல முடியாது. அரைகல்பமாக எந்த நோய் ஏற்பட்டிருக்கின்றதோ அதிலிருந்து முக்தியடைவதற்காக நீங்கள் அனைவரையும் 7 நாட்கள் பட்டியில் அமரச் செய்கின்றீர்கள். பதீதமானவர்களின் தொடர்பிலிருந்து தூர இருக்க வேண்டும், யாருடைய நினைவும் வரக் கூடாது, அப்பொழுது தான் புத்தியில் சிறிதளவு ஞானம் தாரணை ஏற்படும்.

பாட்டு: நீங்கள் இரவைக் கழித்தீர்கள்

ஓம்சாந்தி. குழந்தைகளுக்கு இவ்வாறு கூறியது யார்? ஏனெனில் பள்ளியில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள் எனில் கண்டிப்பாக ஆசிரியர் கூறியிருப்பார். இவ்வாறு ஆசிரியர் கூறினாரா? தந்தை கூறினாரா? அல்லது சத்குரு கூறினாரா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இந்த வாக்கியத்தைக் கூறியது யார்? நமது எல்லையற்ற தந்தையைத் தான் பரம்பிதா பரமாத்மா என்று கூறுகின்றோம் என்பது குழந்தைகளின் புத்தியில் முதன் முதலில் வர வேண்டும். ஆக தந்தையும் கூறியிருக்கின்றார், ஆசிரியரும் கூறியிருக்கின்றார், கூடவே சத்குருவும் கூறியிருக்கின்றார். மாணவர்களாகிய உங்களது புத்தியில் இது இருக்கின்றது. மற்ற கல்லூரி அல்லது பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியர் கற்பிப்பார், அவரை யாரும் தந்தை என்றோ அல்லது குரு என்றோ கூறமாட்டார்கள். இது பாடசாலை யாகவும் இருக்கின்றது, பல்கலைக்கழகம் என்று கூறினாலும் சரி அல்லது கல்லூரி என்று கூறினாலும் சரியானது தான். இதுவும் படிப்பு தானே! பாடசாலையில் நமக்கு கற்பிப்பது யார்? என்பதை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் தந்தையான, அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுக்கும் வள்ளலாகிய தந்தை நமக்கு கற்பிக்கின்றார் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். இந்த முழு படைப்புகளும் அந்த ஒரு படைப்பவரின் சொத்துக்களாகும். ஆக அவரே சுயம் வந்து படைப்பின் முதல், இடை, கடையின் ரகசியத்தைப் புரிய வைக்கின்றார். தந்தையிடத்தில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பிறப்பெடுத்திருக்கின்றீர்கள். ஆத்மாக்களாகிய நம் அனைவருக்கும் அவர் தந்தையாக இருக்கின்றார், அவரைத் தான் ஞானக் கடல், ஞானம் நிறைந்தவர் என்பதை புத்தியில் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். ஞானக் கடலாக, பதீத பாவனனாக இருக்கின்றார். ஞானத்தின் மூலம் தான் சத்கதி ஏற்படுகின்றது, மனிதர்கள் பதீதத்திலிருந்து பாவனம் ஆகின்றனர். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இங்கு அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். வேறு எந்தப் பள்ளியிலும் நமக்கு ஞானக்கடலான நிராகார தந்தை கற்பித்து கொண்டிருக்கின்றார் என்பது புத்தியில் வருவது கிடையாது. இதனை இங்கு தான் நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் தான் புரிய வைக்கப்படுகின்றீர்கள். முழு உலகிலும் குறிப்பாக பாரதத்திலும் நமக்கு நிராகார பரமாத்மா கற்பிக்கின்றார் என்று யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு கற்பிப்பது மனித ஆசிரியர். மேலும் நான் ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ளும் ஞானமும் கிடையாது. ஆத்மா தான் படிக்கின்றது. ஆத்மா தான் அனைத்தும் செய்கின்றது. இந்த காரியத்தை ஆத்மா இந்த கர்மேந்திரியங்களின் மூலம் செய்கின்றது. நான் இன்னாராக இருக்கின்றேன் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். உடனேயே தனது பெயர், உருவம் நினைவிற்கு வந்து விடுகின்றது. நான் இதைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன், நான் இவ்வாறு செய்கின்றேன். சரீரத்தின் பெயர் நினைவிற்கு வந்து விடுகின்றது. ஆனால் அது தவறாகும். முதலில் நான் ஆத்மா அல்லவா! பிறகு தான் இந்த சரீரத்தை எடுக்கின்றோம். சரீரத்தின் பெயர் மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றது. ஆத்மாவின் பெயர் மாறுவதே கிடையாது. ஆத்மா ஒன்றே ஒன்று தான். ஆத்மாவாகிய எனது பெயர் சிவன் என்று தந்தை கூறுகின்றார். இதனை முழு உலகமும் அறிந்திருக்கின்றது. மற்றபடி இவ்வளவு பெயர்கள் சரீரத்திற்குத் தான் வைக்கப்படுகின்றது. சிவபாபாவை சிவன் என்று தான் கூறுகின்றனர், அவ்வளவு தான். அவருக்கு எந்த சரீரமும் தென்படுவது கிடையாது. நான் இன்னார் என்று மனிதர்களுக்கு பெயர் வைக்கின்றனர். எனக்கு இன்னார் ஆசிரியராகி கற்பிக்கின்றார், என்று பெயர் கூறுவீர்கள் அல்லவா! உண்மையில் ஆத்மா தான் சரீரத்தின் மூலமாக ஆசிரியருக்கான காரியத்தை செய்கின்றது. அவரது ஆத்மா தான் கற்பிக்கின்றது. சன்ஸ்காரம் ஆத்மாவில் தான் இருக்கின்றது. கர்மேந்திரியங்களின் மூலம் கற்பிக்கின்றது, நடிப்பு நடிக்கின்றது, சன்ஸ்காரத்தின் அருசாரமாக. ஆனால் தேகத்தின் மீது பெயர் இருப்பதால் அதன் பொருட்டு தொழில் போன்றவைகள் நடைபெறுகின்றன. நமக்கு நிராகார தந்தை கற்பிக்கின்றார் என்பதை இங்கு நீங்கள் புரிந்திருக்கின்றீர்கள். உங்களது புத்தி எங்கு சென்று விட்டது! நான் ஆத்மா, அந்த தந்தையினுடையவராக ஆகியிருக்கின்றேன். நிராகார தந்தை வந்து இந்த சாகாரத்தின் மூலம் கற்பிக்கின்றார் என்பதை ஆத்மா புரிந்திருக்கின்றது. அவரது பெயர் சிவன். சிவஜெயந்தியும் கொண்டாடுகின்றனர். சிவன் எல்லையற்ற தந்தையாக இருக்கின்றார், அவர் தான் பரம்பிதா

பரமாத்மா என்று கூறப்படுகின்றார். அவர் அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் தந்தையானவர். அவரது ஜெயந்தி எவ்வாறு கொண்டாடுவது? ஆத்மா சரீரத்தில் பிரவேசிக்கின்றது அல்லது கர்ப்பத்தில் வருகின்றது. மேலிருந்து வருகின்றது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. கிறிஸ்துவை தர்ம ஸ்தாபகர் என்று கூறுகின்றனர். அவரது ஆத்மா முதன் முதலில் மேலிருந்து வந்திருக்க வேண்டும். சதோபிரதான ஆத்மா வருகின்றது. எந்த விகர்மமும் செய்திருக்காது. முதலில் சதோபிரதானம், பிறகு ரஜோ, தமோவிற்கு வரும் பொழுது தான் விகர்மம் ஏற்படுகின்றது. முதலில் ஆத்மா வருகின்ற பொழுது சதோபிரதானமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் எந்த துக்கத்தையும் அனுபவிக்க முடியாது. பாதி நேரம் முடிவடைகின்ற பொழுது தான் விகர்மம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகின்றது.

இன்றிலிருந்து 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்கு முன்பு சூரியவம்ச ராஜ்ஜியம் இருந்தது. மற்ற அனைத்து தர்மங்களும் பின்னால் வருகின்றன. பாரதவாசிகள் உலகிற்கு எஜமானர்களாக இருந்தனர். பாரதம் அழிவற்ற கண்டம் என்று கூறப்படுகின்றது, வேறு எந்த கண்டமும் கிடையாது. ஆக சிவபாபா கெட்டதை சீர்திருத்தக் கூடியவர், போலாநாத் என்று சிவனைத் தான் கூறுகின்றோமே தவிர சங்கரை அல்ல. போலாநாத் சிவன் கெட்டவர்களை சீர்திருத்தக் கூடியவர். சிவன் மற்றும் சங்கர் ஒன்று கிடையாது, தனித் தனியானவர்கள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கருக்கு எந்த மகிமையும் கிடையாது. மகிமைக்கு உரியவர் ஒரு சிவன் ஆவார், அவர் தான் கெட்டவைகளை சீர்திருத்தக் கூடியவர். நான் சாதாரண வயோதிக சரீரத்தில் வருகின்றேன் என்று கூறுகின்றார். அவர் 84 பிறவிகள் முடித்திருக்கின்றார், இப்பொழுது விளையாட்டு முடிவடைந்திருக்கின்றது. இந்த பழைய சரீரம், பழைய சம்பந்தங்களும் கூட அழிந்து போய் விடும். இப்பொழுது யாரை நினைவு செய்வது? அழியக் கூடிய பொருளை நினைவு செய்வது கிடையாது. புது கட்டிடம் உருவாக்கப்படுகின்றது எனில் பிறகு பழையதிலிருந்து உள்ளம் விலகி விடுகின்றது. இது எல்லையற்ற விசயமாகும். அனைவருக்கும் சத்தி ஏற்படுகின்றது அதாவது இராவணனின் ராஜ்ஜியத்திலிருந்து அனைவருக்கும் விடுதலை கிடைக்கின்றது. இராவணன் அனைவரையும் கெடுத்து விட்டான். பாரதம் முற்றிலும் ஏழையாக, பிரஷ்டாச்சாரியாக இருக்கின்றது. மனிதர்கள் கலப்படம், லஞ்சம், திருட்டு, ஏமாற்றுதல் போன்றவைகளைத் தான் பிரஷ்டாச்சாரம் என்று நினைக்கின்றனர். ஆனால் தந்தை கூறுகின்றார் - முதல் பிரஷ்டாச்சாரம் ஆவது என்பது தன்னை அழுக்காக்கிக் கொள்வதாகும். சரீரம் விகாரத்தின் மூலம் உருவாகின்றது, ஆகையால் தான் இதனை விகார உலகம் என்று கூறப்படுகின்றது. சத்யுகம் விகாரமற்றது என்று கூறப்படுகின்றது. நாம் சத்யுகத்தில் இல்லற மார்க்கத்தைச் சார்ந்த தேவி தேவதைகளாக இருந்தோம். விகாரமின்றி தூய்மையாக இருந்தால் குழந்தை எவ்வாறு பிறக்கும்? என்று கேட்கின்றனர். நாம் நமது ராஜ்ஜியத்தை உடல் பலத்தின் மூலம் அல்ல, யோக பலத்தின் மூலம் ஸ்தாபனை செய்கின்றோம் என்று கூறுங்கள். ஆக யோக பலத்தின் மூலம் குழந்தை பிறக்காதா என்ன? உலகமே விகாரமற்ற உலகமாகும், தூய்மையான இல்லற ஆசிரமமாக இருந்தது. எவ்வாறு இராஜா ராணி சம்பூர்ண நிர்விகாரிகளாக இருந்தார்களோ அதே போன்று பிரஜைகளும் இருந்தனர். இங்கு சம்பூர்ண விகாரிகளாக இருக்கின்றனர். சத்யுகத்தில் விகாரம் இருக்காது. அது ஈஸ்வரிய ராஜ்ஜியம் என்று கூறப்படுகின்றது. ஈஸ்வரன் தந்தையினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இராவண ராஜ்ஜியமாக இருக்கின்றது. சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்த சிவபாபாவிற்கு பூஜை நடைபெறுகின்றது. நரகமாக உருவாக்கிய இராவணனை எரித்து வருகின்றனர். துவாபரம் எப்பொழுது ஆரம்பமானது? என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இதுவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். இது தமோபிரதானமாக அசுர உலகமாகும். அது ஈஸ்வரிய உலகமாகும். அது சொர்க்கம், தெய்வீக, பாவன உலகம் என்று கூறப்படுகின்றது. இது நரகம், பதீத உலகமாகும். யார் தினமும் படிக்கின்றார்களோ அவர்கள் தான் இந்த விசயங்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த இடத்தில் பள்ளிக்கூடம் கிடையாது என்று பலர் கூறுகின்றனர். அடே, தலைமையகம் இருக்கின்றது அல்லவா! நீங்கள் வந்து கட்டளைகளை பெற்றுச் செல்லுங்கள். பெரிய விசயம் கிடையாது. சிருஷ்டிச் சக்கரம் விநாடியில் புரிய வைக்கப்படுகின்றது. சத்யுகம், திரேதா கடந்து முடிவடைந்து விட்டது, பிறகு துவாபரம், கலியுகம், இதுவும் கடந்து முடிவடைந்து விட்டது. இது சங்கமயுகமாகும். புது உலகம் செல்வதற்காக படிக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் படிப்பதற்கு உரிமை இருக்கின்றது. பாபா, நாம் வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்றோம், நல்லது, ஒரு வாரம் ஞானம் பெற்று சென்று விடுங்கள், முரளி கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும். முதலில் 7 நாள் பாடம் கண்டிப்பாக கேட்க வேண்டும். 7 நாள் வருவார்கள், ஆனால் அனைவரது புத்தியும் ஒன்று போல் இருப்பது கிடையாது. 7 நாள் வகுப்பு என்றால் வேறு யாருடைய நினைவும் வரக் கூடாது. யாரிடத்திலும் கடித போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அனைவரும் ஒன்று போல புரிந்து கொள்ளவும் முடியாது. இங்கு பதீதமானவர்கள் பாவனம் ஆக வேண்டும். இதுவும் வியாதியாகும், அரை கல்பத்திற்கான மகா நோயாளி மனிதர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களை தனியாக அமரச் செய்ய வேண்டும். யாருடைய தொடர்பும் இருக்கக் கூடாது. வெளிப்பில் செல்வார்கள், தலைகீழானவைகளை சாப்பிடுவார்கள், பதீதமானவர்களின் கைகளால் சமைத்ததைத் தான் சாப்பிடுவார்கள். சத்யுகத்தில் தேவதைகள் பாவனமானவர்கள் அல்லவா! அவர்களுக்காக பாருங்கள் கோயில்களை கட்டுகின்றனர். தேவதைகளை பதீதமானவர்கள் தொட முடியாது. இந்த நேரத்தில் மனிதர்கள் முற்றிலும் பதீதமாக, பிரஷ்டாச்சாரமாக இருக்கின்றனர். சரீரம் விஷத்தின்

மூலம் உருவாகின்றது, அதனால் தான் இதனை பிரஷ்டாச்சாரம் என்று கூறப்படுகின்றது. சந்நியாசிகளின் சரீரமும் கூட விஷத்தினால் உருவாக்கப்பட்டது. தந்தை கூறுகின்றார் - முதன் முதலில் ஆத்மா தூய்மையாக ஆக வேண்டும். பின்பு சரீரமும் கூட தூய்மையானதாக தேவை. ஆகையால் பழைய அசுத்த சரீரம் அனைத்தும் விநாசம் ஆகிவிட வேண்டும். அனைவரும் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். இது கடைசி நேரமாகும். அனைவரும் தூய்மையாக ஆகி திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். பாரதத்தில் தான் ஹோலி கொண்டாடுகின்றனர். இங்கு 5 தத்துவத்தினாலான சரீரம் தமோ பிரதானமாக இருக்கின்றது. சத்யுகத்தில் சரீரமும் சதோபிரதானமாக இருக்கும். ப்ரீ கிருஷ்ணரின் சித்திரம் இருக்கின்றது அல்லவா! நரகத்தை எட்டி உதைக்க வேண்டியிருக்கின்றது, ஏனெனில் சத்யுகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். பிணத்தையும் கூட சடுகாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்கின்ற பொழுது முதலில் முகத்தை ஊர் பக்கமும், கால் சடுகாட்டின் பக்கமும் வைப்பார். பிறகு சடுகாட்டில் நுழைந்ததும் முகத்தை சடுகாட்டின் பக்கம் திருப்பி விடுகின்றனர். இப்பொழுது நீங்கள் சொர்க்கத்திற்கு செல்கின்றீர்கள் எனில் உங்களது முகம் அந்த பக்கம் இருக்கின்றது. சாந்திதாமம், சுகதாமம், கால் துக்கதாமத்தின் பக்கம் இருக்கின்றது. அது பிணத்தின் விசயமாகும், இங்கு முயற்சி செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. இனிய வீட்டை நினைவு செய்து செய்து ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் இனிய வீட்டிற்குச் சென்று விடுவீர்கள். இது புத்திக்கான பயிற்சியாகும். தந்தை வந்து இந்த அனைத்து ரகசியங்களையும் புரிய வைக்கின்றார். ஆத்மாக்களாகிய நாம் இப்பொழுது வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். இது பழைய சரீரம், பழைய உலகமாகும், நாடகம் முடிவடைந்து விட்டது, அதாவது 84 பிறப்பின் நடிப்பு நடித்திருக்கின்றீர்கள். அனைவரும் 84 பிறவிகள் எடுப்பது கிடையாது என்பதும் புரிய வைக்கப்படுகின்றது. யார் மற்ற தர்மத்தில் தாமதமாக வருகின்றார்களோ, கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு பிறவி குறைவாக இருக்கும். இஸ்லாமியர்களை விட பௌத்தர்களுக்கு குறைவாக இருக்கும். கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர்களை விட குறைவாக இருக்கும். குருநானக்கின் சீக்கியர்கள் இப்பொழுது தான் வந்திருக்கின்றனர். குருநானக் வந்து 500 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றது எனில் அவர் 84 பிறவி எடுக்கமாட்டார். கணக்கு எடுக்கப்படுகின்றது. 5 ஆயிரம் ஆண்டில் இவ்வளவு பிறவிகள் எனில் 500 ஆண்டில் எவ்வளவு பிறவிகள் இருக்கும்? 12-13 பிறவிகள். கிறிஸ்துவிற்கு 2 ஆயிரம் ஆண்டுகள் எனில் அவருக்கு எவ்வளவு பிறவிகள் இருக்கும்? பாதியை விட குறைவாக ஆகிவிடும். கணக்கு அல்லவா! இதில் சிலர் இவ்வளவு, சிலர் இவ்வளவு என்று எடுக்கின்றனர், மிகத் துல்லியமாகக் கூற முடியாது. இந்த விசயங்களில் வாக்குவாதம் செய்து நேரத்தை அதிகம் விணாக்காதீர்கள். தந்தையை நினைவு செய்வது உங்களது காரியமாகும். வீணான விசயங்களில் புத்தி செல்லக் கூடாது. தந்தையிடத்தில் யோகா வைக்க வேண்டும், சக்கரத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றபடி நினைவின் மூலமாகத் தான் பாவங்கள் அழியும். இதில் தான் உழைப்பு இருக்கின்றது. அதனால் தான் பாரதத்தின் பழமையான யோகா என்று கூறுகின்றனர். அதனை தந்தை தான் கற்றுக் கொடுக்கின்றார். சத்யுகம், திரேதாவில் யோகாவிற்கான விசயமே கிடையாது. பின்பு பக்தி மார்க்கத்தில் ஹடயோகம் ஆரம்பமாகி விடுகின்றது. இது எளிய இராஜ யோகமாகும். தந்தை கூறுகின்றார் - என்னை நினைவு செய்வதால் பாவனம் ஆவீர்கள். மூல விசயம் நினைவு ஆகும். எந்த பாவமும் செய்யக் கூடாது. தேவி தேவதைகளுக்கு கோயில்கள் இருக்கின்றன, ஏனெனில் பாவனமாக இருக்கின்றனர். பூஜாரிகள் பதீதமானவர்கள். பாவன தேவதைகளுக்கு ஸ்நானம் போன்றவைகளைச் செய்விக்கின்றனர். உண்மையில் பதீதமானவர்களின் கைகளும் கூட படவே கூடாது. இவையனைத்தும் பக்தியின் சடங்குகளாகும். இப்பொழுது நாம் பாவனம் ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றோம். தூய்மையாகி விட்டால் பிறகு தேவதைகளாக ஆகிவிடுவோம். அங்கு பூஜை போன்றவைகளின் அவசியம் இருக்காது. அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுக்கும் வள்ளல் ஒரே ஒரு தந்தை ஆவார். அவர் தான் போலாநாத் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். நான் வருவதே பதீத உலகில், பதீத சரீரத்தில், பழைய இராவண ராஜ்ஜியத்தில். ஆம், யாருடைய சரீரத்திலாவது பிரவேசம் செய்து முரளி நடத்த முடியும். அதற்காக சர்வவியாபி என்பது இதன் பொருள் கிடையாது. ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அவரவர்களது ஆத்மா இருக்கின்றது. உங்களது ஆத்மாவின் தந்தை யார்? என்று படிவத்திலும் எழுதப்படுகின்றது. ஆனால் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. ஆத்மாக்களுக்குத் தந்தை ஒருவர் தான் இருக்க முடியும். நாம் அனைவரும் சகோதரர்கள். தந்தை ஒருவர் தான். அவரிடமிருந்து ஜீவன்முகத்திக்கான ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. அவர் தான் விடுவிப்பார், வழிகாட்டியாக இருக்கின்றார். அனைத்து ஆத்மாக்களையும் இனிய வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வார். அதனால் தான் பழைய உலகம் விநாசம் ஆகின்றது. ஹோலி ஏற்படுகின்றது அல்லவா! சரீரம் அனைத்தும் அழிந்து போய் விடும். மற்றபடி அனைத்து ஆத்மாக்களும் திரும்பி வீட்டிற்குச் சென்றுவிடும். சத்யுகத்தில் மிகக் குறைவானவர்களே இருப்பர். சொர்க்க ஸ்தாபனை யார் செய்விக்கின்றார்? கலியுக விநாசம் யார் செய்விக்கின்றார்? என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அன்பு செலுத்தினால் அன்பு கிடைக்கும் என்று கூறுகின்றனர். தந்தை கூறுகின்றார்- யார் என் பொருட்டு மனிதனை தேவதையாக்கக் கூடிய சேவை அதிகம் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் தான் அதிகம் பிடித்தமானவர்கள்.

22.04.2011

யார் முயற்சி செய்கின்றார்களோ அவர்கள் தான் உயர்ந்த ஆஸ்தி அடைவர். பரமாத்ம தந்தையிடமிருந்து அனைத்து ஆத்மாக்களும் அடைய வேண்டும். ஆத்மா அபிமானிகளாக ஆக வேண்டும். சிலர் அதிக தவறுகளும் செய்கின்றனர். பழைய பழக்கங்கள் உறுதியாய் பதிவாகி ஆகிவிட்டது. ஆக எவ்வளவு தான் புரிய வைத்தாலும் அது விடுவது கிடையாது. அதன் மூலம் தனது பதவியை குறைத்துக் கொள்கின்றீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) எந்த விசயத்தின் வாக்குவாதத்தினாலும் தனது நேரத்தை வீணாக்கக் கூடாது. வீணான விசயங்களில் புத்தி அதிகம் செல்லக் கூடாது. எவ்வளவு முடியுமோ நினைவு யாத்திரையின் மூலம் விகர்மங்களை விநாசம் செய்ய வேண்டும். ஆத்ம அபிமானியாவதற்கான பழக்கத்தை உருவாக்க வேண்டும்.
- 2) இந்த பழைய உலகிலிருந்து தனது முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ள வேண்டும். சாந்திதாமம் மற்றும் சுகதாமத்தை நினைவு செய்ய வேண்டும். புது கட்டிடம் கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது, ஆகையால் பழையதிலிருந்து உள்ளத்தை விலக்கி விட வேண்டும்.

வரதானம்: சாகார ரூபத்தில் பாப்தாதாவை எதிரில் அனுபவம் செய்யக் கூடிய இணைந்த ரூபதாரி ஆகுக!

எவ்வாறு சிவசக்தி இணைந்திருக்கின்றனரோ, அதே போன்று பாண்டவபதி மற்றும் பாண்டவர்கள் இணைந்திருக்கின்றனர். யார் இவ்வாறு இணைந்த ரூபத்தில் இருக்கின்றனரோ அவர்கள் முன் பாப்தாதா அனைத்து சம்பந்தங்களினாலும் எதிரில் இருப்பார். நாளுக்கு நாள் பாப்தாதா எதிரில் வருகின்றார், கை பிடிக்கின்றார் என்ற அனுபவத்தை புத்தியினால் அல்ல கண்களால் பார்ப்பீர்கள், அனுபவம் செய்வீர்கள். ஆனால் ஒரு பாபா தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்ற பாடம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். பிறகு எவ்வாறு நிழல் தென்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றதோ அதுபோன்று பாப்தாதாவையும் கண்களிலிருந்து நீக்க முடியாது. சதா எதிரில் இருக்கின்றார் என்ற அனுபவம் ஏற்படும்.

சுலோகன்: மாயாஜீத், பிரகிருத்திஜீத் ஆகக் கூடிய சிரேஷ்ட ஆத்மாக்கள் தான் சுவகல்யாணி அல்லது விஷ்வ கல்யாணி ஆவர்.